

priotiske regering? Det må vel være en forudsætning. Er Venstre ikke enig i det?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Cyperns deling er jo noget, som EU har presset meget på for at få løst, så vi kunne få et forenet Cypern. Så jeg vil sige, at selvfølgelig er det da det, for man kan jo ikke træde ind i et fællesskab, hvis man ikke anerkender de forskellige enkelte lande.

Men som jeg nævnte i min tale, er det, vi realistisk taler om, 15-20 år fra nu, så jeg mener, at der er gode muligheder for, at vi kan få en løsning af Cypernkrisen. Vi var meget tæt på det i forbindelse med udvidelsen af EU. Nu må vi så fortsætte de forhandlinger, der skal til, og så er jeg sikker på, at det problem bliver løst.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Nu synes jeg generelt, at Venstres ordfører i sin tale var meget sådan tilbagelænet i forhold til de meget store problemer, der er med Tyrkiets eventuelle optagelse i EU.

Fra Dansk Folkepartis side – det er også derfor, at vi har fremsat forslaget – er vi jo lige modstandere af tyrkisk medlemskab. Men vi er da interesserede i, hvis Tyrkiet under en eller anden form skulle blive medlem, og hvis regeringscheferne måtte melde ud den 17. december, at de nu mener, at Tyrkiet skal have indledt optagelsesforhandlinger, at man i hvert fald får nogle ganske præcise ting sat på plads.

En af de ting, som det vel ikke er for meget at forlange, er, at Tyrkiet helt klart anerkender den græsk-cypriotiske ledelse af øen. Her må vi bede om, at Venstre ikke kommer med radikale, svingende svar, men klart siger, at det må være en forudsætning for tyrkisk medlemskab af EU, at de anerkender den regering, der sidder på Cypern.

Kl. 15.25

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jo, men altså, som jeg lige har svaret, kan man ikke forestille sig, at Tyrkiet kan blive medlem af EU, hvis de ikke accepterer, respekterer og anerkender alle de øvrige EU-lande. Som vi ved, er det jo ethvert land i EU frit for at stemme nej i sidste ende, og om 15-20 år fra nu er jeg sikker på – håber jeg i hvert fald stærkt på – at vi har fået løst det problem.

Men det er da klart, at som der lægges op til, er der stadig store problemer i forhold til Tyrkiets optagelse, og det eksempel, hr. Peter Skaarup kommer med, er et blandt flere eksempler.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg bad om ordet, fordi Venstres ordfører i slutningen af sin tale brugte udtrykket permanente overgangsordninger.

Jeg vil gerne spørge, om det ikke er det rene skinbarlige vås. En permanent overgangsordning er vel det samme som at sige, at der er et område, som man ikke kan blive medlem af. Det betyder vel, at der er et område, hvor man simpelt hen ikke kan få de samme rettigheder eller samme forpligtelser eller samme ordninger som resten af de europæiske lande. Eller har jeg hørt forkert?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Det er jo rigtigt, som fru Elisabeth Arnold formulerer det, at det er noget nyt i EU, og derfor er det ikke noget, vi er vant til at se – nu kan jeg se, at fru Elisabeth Arnold taler med en anden her i salen – at man fra Kommissionens side ser det sådan.

Det viser for mig, at der er tale om, at det er et stort projekt at få Tyrkiet med. Det er et meget stort land, hvor der er dele af Tyrkiet, der er meget lig andre vesteuropæiske eller bare andre europæiske lande, men hvor der også er dele af Tyrkiet, som er meget fattige, og dele, hvor der er mange analfabeter osv.

Derfor er det en større mundfuld, og det tror jeg er en af grundene til, at man i den kommissionsrapport, der kom den 6. oktober, lægger op til, at vi altså kan få en permanent situation, hvor Tyrkiet i forhold til fri bevægelighed ikke kan blive fuldt medlem.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg tror ikke, at fru Charlotte Antonsen helt hørte efter, hvad det egentlig var, jeg spurgte om, men det er også lige meget, fordi fru Charlotte Antonsen jo svarede, at det, det drejer sig om, er permanente undtagelser, altså områder, hvor man simpelt hen ikke kan få lov at være med, men det, fru Charlotte Antonsen talte om i sin tale, var permanente overgangsordninger. En overgangsordning kan vel pr. definition ikke